

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 9 de juny de 2016. Comença la sessió a les 10 hores i 6 minuts. Presideix el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català. Sessió plenària número 29. Segona i darrera reunió.

El senyor president:

Anem a començar el treball.

Moltes gràcies.

Els comunico que el camió de donació de sang, el banc de sang està no ací en la porta de la seu de les Corts Valencianes sinó en la zona de la Casa dels Caramels, vora riu; per si algú de les seues senyories vol donar sang, que sàpia que el camió s'ha instal·lat allí.

Es reprén la sessió. (*El president colpeja amb la maceta*)

Compareixença del president del Consell, senyor Ximo Puig i Ferrer, per a respondre les preguntes d'interès general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris (RE números 26.459, 26.461, 26.460 i 26.462)

El senyor president:

Compareixença del president del Consell per a respondre les preguntes d'interès general per a la Comunitat Valenciana, formulades pels grups parlamentaris.

Donem la paraula a la síndica del Grup Popular perquè formule la pregunta de control.

La senyora Bonig Trigueros:

Bon dia, president.

Molt honorable president, vicepresidenta, membres del Consell.

Em permetran que des d'esta simpàtica radicalitat que hui va de verd, que és el color de l'esperança, li pregunte, senyor president, com valora l'acció del seu Consell en matèria d'economia, sectors productius, comerç i treball.

I li ho dic perquè recordarà que el passat 9 de febrer li vaig preguntar com valorava uns indicadors econòmics que van eixir molt positius i, ¿com no?, vosté s'arroga –i el seu govern– tot el que és positiu i, el que és negatiu, és per culpa de Rajoy i del Partit Popular.

I jo no sé, senyor president, si quatre mesos després podria dir el mateix creant llocs de treball, però vosté diu que això és un treball precari, o el que diu el Comité Econòmic i Social, la veu d'un poble que, pròximament, li remetrà la seua memòria i que diu textualment: «Li reclama al Consell un esforç

complementari i polítiques que revertisquen esta situació de pobresa.» Sí, sí, perquè la taxa en risc de pobresa en esta comunitat en un any, des del govern del *Titanic*, ha pujat un 25,3%, sent un 22,1% la nacional, tres punts per damunt de la taxa nacional, i això que venien a rescatar persones.

La seua nul·la i nefasta gestió està produint defectes molt negatius en totes i cadascuna de les àrees del Consell, i especialment hui parlarem de turisme, d'agricultura, d'economia, de sector productiu.

Per això, senyor president, li pregunto quina és la valoració de l'acció del govern en estos temes.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, síndica del Grup Popular.

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

L'esperança sempre és compartida. Estimem esta comunitat i esperem compartir l'esperança.

Mire, la valoració que fem és extraordinàriament positiva dins de les limitacions que n'hi ha. Li vullc dir, este govern ha implementat dos factors fonamentals: estabilitat i honradesa. I, des d'exa perspectiva, és evident que hem avançat molt poc encara per al que hem d'avancar.

Certament, vosté ha dit que n'hi ha un indicador que per a nosaltres és fonamental, que és el de la pobresa, i no ha dit les xifres correctes. La xifra correcta és que a Espanya ha baixat el 0,6%, i a la Comunitat Valenciana ha baixat el menys 1,8% (*aplaudiments*) el risc de pobresa; i el risc de pobresa, el més greu ha baixat a Espanya el 0,7%, i a la Comunitat Valenciana el menys 4,6%. (*Aplaudiments*)

Per tant, les polítiques inclusives també formen part de l'economia i també formen part, naturalment, del creixement sostingut.

Mire, el PIB ha crescut a la Comunitat Valenciana el 3,6% l'últim any; les afiliacions han augmentat el 3,5%; l'atur ha caigut el 6,4%; la producció industrial ha augmentat el 8,2% a l'abril; les exportacions acumulades ja tenen un 7% de creixement enfront del 0,2% de la mitjana estatal; el nombre de turistes estrangers a la Comunitat Valenciana en este trimestre ha augmentat el 20%, el doble que a Espanya.

I, això, ¿sap de qui és fruit? És fruit, sobretot, de les empreses valencianes, dels treballadors valencians i, sens dubte, d'un govern que no pose obstacles.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Síndica del Grup Popular, Isabel Bonig.

La senyora Bonig Trigueros:

Gracias, señor presidente.

Señor Puig, usted que dice que es periodista, bueno, que tiene estudios en periodismo, ¿lee los periódicos? Porque a mí me da la sensación que ni lee la prensa, ni pisa la calle, ni escucha al pueblo. Mire usted, yo se lo voy a recordar.

Titulares: «Climent agrava la crisis interna en economía al ningunear a su número dos.» «Inseguridad jurídica en el comercio.» «La crisis de los horarios comerciales hace estallar el mestizaje en la conselleria de economía y en el Ayuntamiento de Alicante.» «Puig quiere reactivar el empleo con un texto que recopila los presupuestos.» «El Consell presenta su plan de reforma al modelo económico sin fondos para costearlo.» «La reforma fiscal que plantea el Consell contempla la tasa turística para el 2017.» «Cada vez que venga un parado le pediré un taxi y se lo enviaré a la señora Oltra», alcalde socialista de Paterna. «Frenaremos los centros comerciales y las ayudas de las grandes empresas».

Presidente, le aseguro que podía continuar toda la mañana pero no lo voy a hacer.

Mire usted, su nefasta política, su nefasta gestión, su poco trabajo, su poca voluntad, su poca creencia en esta comunidad y ese mestizaje que no hay Dios que se aclare –y después hablaremos–, llevan a la paralización de esta comunidad.

Y ¿saben ustedes que han hecho en un año? Que, mire, las inversiones privadas ¡huyen! despavoridas de la Comunidad Valenciana. (Veus) En segundo lugar, los ciudadanos no sabemos –créame, señor presidente, y a ver si usted me lo puede aclarar– si los domingos podemos ir a comprar o no podemos ir a comprar; no hay seguridad jurídica (aplaudiments); los sectores productivos tradicionales como la cerámica, la cerámica, señor presidente, no reciben ni un euro de apoyo, ni un euro. Eso sí, 300.000 euros ¡al vent!

En segundo lugar, las órdenes de empleo (veus), sí, sí, para Raimon hay, para la cerámica no. (Aplaudiments) Las órdenes de ayuda al empleo, de fomento del empleo, estamos a junio y no han salido. ¿Van a salir, señor presidente? No les va a dar tiempo a renovarlas.

Presentaron el otro día un banco público a la venezolana, ¿eh?, banco público valenciano (veus), sin ficha bancaria, que se pondrá en marcha en el 2018 y con cinco millones de euros. ¡Hombre!, con todos mis respetos, en algunas comunidades o provincias cinco millones pueden resolver algo, en esta comunidad cinco millones al vent, porque creo que para rescatar a las pymes y a los empresarios poco de poco.

Y, mire usted, lo último, la directora general del Servef cuando era del PSOE, cuando era secretaria de empleo del PSOE envió una carta al Servef diciendo a los trabajadores,

a los orientadores, que votasen porque así les garantizaban su puesto de trabajo, y cuando llegó lo primero que hizo fue echarlos. El propio conseller Climent ha dicho que no puede hacer nada, que el Servef es cosa del Partido Socialista y no puede hacer nada.

La gran familia, ¿se acuerdan de aquella película, de *La gran familia*, de Alberto Closas? La gran familia sí (veus), la gran familia de Compromís, la número dos de sanidad enhufó a su hija en la conselleria nada más llegar al cargo (aplaudiments), Compromís; el polémico contrato de la hija de Ribó, Compromís. ¡Menos mal que venían a rescatar personas, a mirar-los als ulls! A rescatar a los suyos.

Se resume su año de gobierno en esta foto, gobierno del *Titanic* con un único punto: echar al PP de las instituciones. Lo han logrado, y ¿qué han conseguido? Cero resultados y cero iniciativas.

Menos llorar, señor presidente, y más trabajar.

Muchas gracias. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, Isabel Bonig, síndica del Grup Popular.

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Molt apropiat començar la campanya electoral amb cero, cero, sin alcohol (rialles), és molt important. (Aplaudiments)

Mire, respecte a les inversions, 44% d'augment de les inversions estrangeres l'últim any a la Comunitat Valenciana. (Aplaudiments) ¡No contrasten ni una dada! I li vaig a dir més.

L'1 de juliol vaig a estar a Alemania invitat per la Thyssen perquè eixa empresa multinacional que se'n va anar de Sagunt va a tornar a la Comunitat Valenciana. (Aplaudiments) Sens dubte, gràcies a la confiança d'este govern perquè se'n va anar quan vostés estaven.

Mire, ¿qué ha fet la conselleria? La conselleria d'economia i el Consell ha tingut un problema fonamental, el problema fonamental són les mines que ens hem trobat, eixa ha sigut una qüestió fonamental durant este temps, i encara malauradament ens constarà un temps més acabar desactivant totes les mines.

Primera mina. Fira de València, un forat, mil milions d'euros.

Mina segona. SGR, tres-cents milions de forat per una mala gestió i una pitjor supervisió.

Mina tercera. L'IVF, amb una morositat del 64%, desproveïts de capacitat de prestar.

Mina número quatre. El Servof, desprestigiat, amb huitanta milions d'euros d'ajudes retингuts a Brussel·les que hem hagut de desbloquejar.

Mina número cinc. Els instituts tecnològics, i el que és pitjor, dos d'ells sota la supervisió de la policia.

¿Com hem desactivat les mines? Primer, pla de viabilitat a la Fira de Valencia consensuat pel conseller i per l'ajuntament.

En segon lloc, hem reestructurat la SGR, hem aconseguit posar-la de nou en funcionament i una entitat finançera, Bankia, ja s'ha compromés a participar.

Tercer, hem reestructurat l'IVF i paral·lelament l'Ivace.

En quart lloc, hem posat ordre en el Servof, hem recuperat eixos huitanta milions d'euros que ens havia aconseguit la Unió Europea i que estaven bloquejats.

En cinquè lloc, estem ficant ordre en els instituts tecnològics i reduint el deute.

La transformació del model productiu no és una qüestió –i ho hem dit durant molt de temps–, no va a ser una qüestió d'uns mesos, ni va a ser una qüestió no més, ¡ni molt menys!, del Consell, ha de ser d'un acord social i per això està obert el diàleg social.

Però ja n'hi ha dos instruments que anem a posar en funcionament: per una banda, l'Agència Valenciana d'Innovació i, en segon lloc, els vullc anunciar avui que el conseller d'economia presentarà, en breu, la llei d'impuls a la inversió, esta norma permetrà crear una oficina de coordinació dels projectes d'inversió estrangera. I també, en aliança amb l'IVF, aconseguirem que eixa camí que s'ha encetat ja de recuperació de la reputació d'esta comunitat en l'espai de la inversió estrangera finalment es consolide.

Però, mire, n'hi ha un problema fonamental, que és el finançament; el finançament significa, la manca de finançament significa que nosaltres gastem només tres-cents huit euros menys en polítiques productives que altres comunitats autònòmes.

Fins que no resolgam el problema del finançament tenim una dificultat, i esta Generalitat té una gran dificultat per a poder tindre tota la força per a ajudar a eixa transformació del model productiu. I li vullc dir una cosa per a acabar.

A mi em dóna certament vergonya que vostés es referisquen d'eixa manera despectiva a una persona, a un cantant que ha significat molt per a este país.

Però li dic una cosa, vostés es van gastar sis milions d'euros amb Julio Iglesias (*aplaudiments*), sí, es van gastar un milió d'euros amb Juan Luis Guerra (*aplaudiments*), i es van gastar el que no està escrit en una sèrie de concerts absolutament lamentables dels quals sols podem saber també per la premsa, eixos concerts que cada dia apareixen en els recitals que es produeixen als jutjats.

Moltes gràcies. (*Applaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, president. (*Veus*)

Senyories, escoltem el torn d'intervenció del senyor Rubén Ibáñez.

Té vosté la paraula.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Molt honorable presidente, ¿se acuerda usted (veus), (algú diu: «No se oye.»), señoría, de ese proyecto que se incluía dentro del proyecto de presupuestos que ustedes presentaron?

La Orden 1/2005, que dictó el *conseller* de hacienda para la elaboración de presupuestos, obligaba a la existencia de un proyecto que sustente las partidas al igual que también lo hace la ley de subvenciones, algo que fue corroborado por la *consellera*, la señora Cebrián, y el secretario autonómico de agricultura en sede parlamentaria al asegurar que había un proyecto piloto ecológico. Es más, el secretario autonómico nos dijo que «este gobierno ha considerado que el proyecto lo va a llevar adelante, y adelanto que no vamos a abandonar el proyecto».

El pasado viernes, la vicepresidenta del Consell aclaró sobre este tema y dijo: «Es del género tonto hacer un proyecto para una línea que no existe presupuesto.» ¿Fue un acto de sinceridad de la señora Oltra? ¿Se hacen proyectos si hay subvención y, si no, no se hacen proyectos? ¿Qué es eso de hacer un proyecto? ¿Quién mintió? ¿La señora Cebrián? ¿El secretario autonómico? ¿O la señora Oltra?

Muchas gracias. (*Applaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ibáñez.

Vicepresidenta del Consell, té vosté la paraula.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, bon dia.

Gràcies, senyor Ibáñez.

Mire, anem a vore, ací no ha mentit ningú. Ací els que estan fent una tempesta en un got d'aigua són vostés. I d'on no n'hi ha no se pot traure, ¿val? I jo ho torne a explicar, era una línia nominativa. És de veres que a mi personalment no m'agraden les línies nominatives, i ho saben perquè les hem eliminades de la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives, cosa que també han criticat vostés, ¿eh?, perquè a vostés no n'hi ha res que els vinga bé. Si llevem les línies nominatives, protesten; si les deixem, també protesten. Aleshores, era una línia no-mi-na-ti-va. Cap línia nominativa té abans un projecte. I les que tenien vostés... (*veus*) –no, tampoc– a entitats concretes, que

presenten després el projecte i se firma el conveni. Home, ¿com que no? Aixina és com se fa. En el debat pressupostari en Les Corts eixa línia desapareix, desapareix la línia nominativa. Y yo insisto, es del género tonto fer un projecte pilot per a una línia nominativa que no està i no existix en el pressupost.

Però no patisca, l'any que ve ho farem per convocatòria pública. No només en la conselleria d'igualtat, sinó en la resta també, perquè aixina és com s'ha de fer. I, efectivament, heretarem de vostés les línies nominatives que en este pressupost desapareixeran. No tinga vosté cap dubte, nosaltres sí que governem transparentment. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

La senyora Ortiz Vilella:

Gracias, señor presidente. (*La diputada parla amb el micròfon disconnectat*)

El senyor president:

A vore. Ara.

La senyora Ortiz Vilella:

(Inoible) ... señora Oltra, creo que coincidiremos usted y yo que es muy censurable que le quite la línea nominativa a Cáritas y se la deje a Carns de Morella. (Aplaudiments)

Señor Ximo Puig... Buenos días, señor presidente.

Voy a leer parte de una carta que usted conocerá y que se le envió desde el Partido Socialista a la señora Briones, a los ciento veinte orientadores del Servef a los que ahora quieren despedir. «La coherencia política e institucional ha llevado al PSPV a incluir la creación de un cuerpo técnico de orientadores de empleo en nuestro programa para las selecciones autonómicas de mayo de 2015. Es por todo ello por lo que en estos últimos días de campaña electoral me dirijo a vosotros para pediros el voto para el PSPV.»

Esos mismos días, usted, señor Puig, en el Foro Europa dijo: «Prometo una auditoría ética del comportamiento del altos cargos, -concretamente dijo- será una auditoría que eleve la autoridad moral y el comportamiento del gobierno y de la administración.» Y yo le pregunto: ¿va usted a pedirle responsabilidades políticas a la señora Briones por engañar a los ciento veinte orientadores a cambio del voto? ¿Piensa usted aplicar esa auditoría ética con su compañera del partido, la señora Briones, y con la número dos de sanidad, la señora Dolores?

Muchas gracias, señor Puig. (Aplaudiments)

El senyor president:

Vicepresidenta del Consell.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Mire, senyora Ortiz, és que són vostés molt atrevits, ¿eh? Són vostés molt atrevits. Primera, Cáritas, ara, té el doble de partida pressupostària en acció comunitària que amb vostés. ¿Val? (Aplaudiments) Comencem per ahí. Comencem per ahí.

Les ONG estan contentíssimes amb el canvi que hi ha havut a la conselleria, (remors) perquè n'hi ha el doble de diners que abans, perquè se compta amb ells. (Remors) Sosiéguense, que la campanya no comença fins les dotze. Tranquils, ¿eh?, tranquil. Perquè se compta amb ells, perquè se compta amb ells per als plans que porten endavant les conselleries d'este govern.

I respecte de la senyora Briones, ¿com s'atreixen? ¿Com s'atreixen? En campanya electoral, la gent demana el vot, ¿no? ¿És aixina o no? Bé, vostés obligaven la gent a anar als actes, als alts càrrecs, als actes del PP. (Aplaudiments) Això ací no se fa.

Vostés..., vostés estan intentant confondre. Vostés estan mentint. (Remors) Vosté està parlant d'un alt càrrec. Eixa carta, la senyora Briones l'envia quan no és alt càrrec, ni és directora general, ni és res. És una candidata, és una candidata d'un partit, és una dirigent d'un partit que envia les seues declaracions d'intencions als treballadors del Servof i a qui vullga escoltar-la, igual que fan vostés i igual que fan tots els partits. Com a directora general no ha fet absolutament res. (Aplaudiments)

I dir... i dir, i acabe... ;Però és que si no se callen, no puc contestar!

El senyor president:

Senyories, és que no han deixat d'interrompre en tot moment a la resposta. (Remors) I, per tant, demane silenci... demane silenci perquè puga finalitzar la intervenció.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Mire, té igual, si vostés no volen sentir la resposta. ¿Sap vosté el que dóna vergonya en campanya? Sentir una gravació que diu: «Mil, dos mil, tres mil, quatre mil... dos milions de peles.» (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyories, continuem amb la sessió de control. Ara, la pregunta que formularà el síndic del Grup Compromís.

Senyor Ferri. (Remors)